

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/79/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200404
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200404.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. 4, T., zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom Sibírska č.4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 09.02.2016, č.k. 8Sd/27/2015-62, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 09.02.2016, č. k. 8Sd/27/2015-62, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 22.07.2014 v spojení s rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 20.10.2014 z r u š u j e a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 149,16 €, a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Mariána Ďurina, č.ú.: SK70 8410 0000 0011 1775 5428 vedený v: ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom č. k. 8Sd/27/2015-62 z 09.02.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 22.07.2014 v spojení s rozhodnutím toho istého čísla z 20.10.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že navrhovateľovi bol podľa § 210 a § 211 zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Zb.“) vzhľadom na dobu trvania služby v rozsahu 18 rokov a 324 dní od 16.10.1998 priznaný výsluhový príspevok. Dospel k záveru, že navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek dosiahnutím veku 62 rokov dňom XX.XX.XXXX, keďže v I. kategórii funkcií získal menej ako 20 rokov a preto nespĺňa podmienky zníženia dôchodkového veku uvedené v § 21 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom

zabezpečení. V zmysle § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z. preto dobu služby nie je možné navrhovateľovi v súlade s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. hodnotiť pre nárok na starobný dôchodok a postupovať podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128).

Rozsudok krajského súdu navrhovateľ napadol včas podaným odvolaním. Namietol, že v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia získal 18 rokov a 324 dní, pričom uvedená doba ako aj príjmy dosahované v služobnom pomere mali byť zhodnotené pre nárok a výšku jeho starobného dôchodku. Jeho výsluhový príspevok sa podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a profesionálnych vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.") považuje za výsluhový dôchodok, nie je však výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 39 tohto zákona. Názor odporkyne, že doby hodnotené na účely výsluhového príspevku nemožno hodnotiť na nárok na starobný dôchodok a následne jeho sumu krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 12 považuje za rozporný s § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. Je nesporné, že v I. kategórii funkcií získal v dobách od 01.08.1983 do 31.12.1990 a od 17.10.1995 do 15.10.1998 spolu 10 rokov a 155 dní a v II. kategórii funkcií doby od 01.10.1971 do 30.09.1973 a od 15.02.1977 do 31.07.1983, teda v kategóriách funkcií spolu 18 rokov a 324 dní. V III. pracovnej kategórii získal do 25.03.2014 (vrátane doby poberania invalidného dôchodku) 26 rokov a 331 dní. Celkovo v osobitnom a všeobecnom systéme sociálneho poistenia získal 45 rokov a 290 dní. Má za to, že podmienky nároku na starobný dôchodok splnil podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a tento nárok mu zostal zachovaný podľa § 175 zákona č. 100/1988 Zb. ako aj § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. Odporkyňa preto mala postupovať v intenciách rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/214/2008 z 28.10.2009, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 5/2011 pod č. 55.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej výške 149,16 €.

Odporkyňa sa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa pridržiavala svojej doterajšej argumentácie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Konanie o opravnom prostriedku (návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne) sa začalo podaním opravného prostriedku dňa 11.11.2013, preto sa toto súdne konanie dokončí podľa O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že splnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb., túto jeho námietku odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, keďže navrhovateľ nespĺnil podmienku najmenej 20 rokov zamestnania v I. resp. II. kategórii funkcií, uvedenú v § 132 tohto zákona.

Dňom 1. júla 2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Od uvedeného dňa policajtom a profesionálnym vojakom nemohol vzniknúť nárok na starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. Otázkou nárokov policajtov na starobný dôchodok sa najvyšší súd zaoberal vo viacerých rozhodnutiach. V súlade s § 250ja ods. 7 O. s. p. odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu

SR sp. zn. 7So/138/2011 z 15.08.2012 v ktorom uviedol :

„Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia rôznych skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu boli riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že pre poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Takýto postup, pri ktorom sa nehodnotia príslušníkom ozbrojených zborov v čase vzniku nároku na výsluhovú dávku všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení, upravujúce zachovanie nárokov, vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení tiež nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie znemožnilo pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie doby poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku. Pri posudzovaní tejto skutočnosti treba vziať zreteľ aj na skutočnosť, že nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme

všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom, krátenia ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas, a tým sa znižuje ich osobný mzdový bod a následne aj výška dôchodku. Nad akúkoľvek pochybnosť je takýto postup pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia a poskytla sa im len zvyšná časť dôchodku, zodpovedajúca dobe poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu.

Možno len pripomenúť, že zákon o sociálnom poistení nestotožňuje definíciu poistenca podľa § 6 zákona o sociálnom poistení s úpravou poistenia a obdobia dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2 a § 255 zákona o sociálnom poistení.

Z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sú vylúčení príslušníci ozbrojených zborov a ozbrojených síl len za obdobia dôchodkového poistenia, v ktorých vykonávali službu v ozbrojených zboroch a ozbrojených silách, nie však za ostatné obdobia ich dôchodkového poistenia resp. zabezpečenia (ak osobitné ustanovenia zákona neuvádzajú inak). Toto vylúčenie však nemôže mať za následok ich nižšie dôchodkové nároky, ako by vznikli poistencom všeobecného dôchodkového systému po zhodnotení rovnakej doby poistenia len vo všeobecnom systéme.

Ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov preto nebráni vzniku nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý už dosiahol dôchodkový vek podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme).

Za takýchto okolností potom priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. z. nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku".

Navrhovateľovi bol podľa § 211 ods.1 zákona č.73/1998 Zb. priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa podľa § 124 ods.2 zákona č.328/2002 Z. z. považuje za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona.

Výsluhový príspevok nie je výsluhovým dôchodkom, priznaným podľa § 39 zákona č.328/2002 Z. z.; je naďalej výsluhovým príspevkom podľa zákona č 73/1998 Zb. a za výsluhový dôchodok podľa zákona č.328/2002 Z. z. sa iba považuje, najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia, priznanú podľa predchádzajúcich predpisov a jej výplatu z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov.

Pre posúdenie otázky, či je možné krátiť starobný dôchodok navrhovateľa podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o starobných, invalidných a pozostalostných dávkach (č.128), zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. bolo potrebné vysporiadať sa s tým, či uvedený výsluhový príspevok má

charakter dávky v starobe.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 222/2003 Z. z. vyplýva záver, že zámerom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) výsluhový dôchodok i dávky výsluhového zabezpečenia považované za výsluhový dôchodok podľa § 124 zák.č.328/2002 Z. z. plnili funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru ako dávka sociálneho zabezpečenia existujúca či už samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení)).

Z uvedeného vyplýva, že od dovŕšenia dôchodkového veku má výsluhový príspevok navrhovateľa, považovaný za výsluhový dôchodok, povahu dávky v starobe (starobný dôchodok) z osobitného systému sociálneho zabezpečenia.

Odvolací súd poukazuje na to, že podľa Oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 416/1991 Zb. dňa 29. júna 1967 bol na 51. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128). Ratifikáciu Dohovoru Československou socialistickou republikou zapísal 11. januára 1990 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce s tým, že Československá socialistická republika prijíma záväzky, len pokiaľ ide o časť III.

Podľa svojho článku 48 odseku 3 Dohovor nadobudol pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku platnosť 11. januárom 1991.

Podľa Čl.2 ods. 1, I. časti Dohovoru č. 128 každý členský štát, pre ktorý je v platnosti tento Dohovor, bude vykonávať

- a) časť I;
- b) aspoň jednu z častí II, III a IV;
- c) príslušné ustanovenia častí V a VI a
- d) časť VII.

Podľa čl. 2 ods. 2 Dohovoru č. 128 každý členský štát uvedie v ratifikácii, ohľadne ktorých z častí II až IV prijíma záväzky vyplývajúce z Dohovoru.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pre ČSFR a teda aj pre Slovenskú republiku ako nástupnícky štát sú záväzné ustanovenia nielen časti III., ale aj časti I, V a VI Dohovoru, teda aj čl. 33 ods. 2, uvedený v VI. časti dohovoru.

Podľa čl. 15 ods. 1 Dohovoru č. 128 krytou sociálnou udalosťou je prežitie ustanoveného veku.

Ustanoveným vekom na účely starobného dôchodku je dôchodkový vek podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 175 zákona č.100/1988 Zb. ako aj podľa § 274 ods. 1 zákona č.461/2003 Z. z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie alebo služby I. a II. kategórie funkcií sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Keďže zamestnanie navrhovateľa v I., resp. II. kategórii funkcií netrvalo k 31.12.1999, nevznikol mu nárok na zníženie dôchodkového veku podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Zb.

V zmysle § 274 ods. 2 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z. suma starobného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu.

Nárokom, vyplývajúcim zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie alebo služby I. a II. kategórie funkcií, sa nerozumie len nárok na zníženie dôchodkového veku, ale aj nárok na zohľadnenie takého zamestnania na účely určenia sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb., vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia odporkyne nie sú v súlade so zákonom. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu. Vysporiada sa s požiadavkou navrhovateľa na hodnotenie doby služby v I. a II. kategórii funkcií v rozsahu 18 rokov, teda vrátane obdobia výkonu základnej vojenskej služby vo zvýhodnenej kategórii. V intenciách vyššie uvedeného znovu rozhodne o priznaní starobného dôchodku, pričom na účely zistenia tzv. teoretickej sumy starobného dôchodku započíta do obdobia dôchodkového poistenia aj doby hodnotené pre nárok na výsluhový príspevok a vymeriavacie základy v rozhodnom období. Taktiež vykoná aj výpočet v súlade s 274 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 21, § 22, § 12 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. Nové rozhodnutie riadne odôvodní.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O. s. p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Navrhovateľ uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia a to za 2x 66,00 € za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia + podanie odvolania v roku 2016) + 2x 8,58 € paušálne výdavky, celkovo vo výške 149,16 €. Uvedené vyčíslenie odvolací súd považoval za správne.

Odporkyňa je povinná v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Mariána Ďurinu, č.ú.: SK70 8410 0000 0011 1775 5428 vedený v: ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.